

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ
ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ В УМОВАХ ВІЙНИ

*Збірник тез доповідей
I Міжнародної науково-практичної конференції*

17-18 квітня 2025 року

РЕДКОЛЕГІЯ:

Василь ЛОЇК	кандидат технічних наук, доцент, начальник кафедри цивільного захисту, ЛДУБЖД
Роман ЯКОВЧУК	доктор технічних наук, доцент, начальник факультету цивільного захисту ЛДУБЖД
Ольга МЕНЬШИКОВА	кандидат фізико-математичних наук, доцент, заступник начальника факультету цивільного захисту, ЛДУБЖД
Андрій ГАВРИСЬ	кандидат технічних наук, доцент, заступник начальника кафедри цивільного захисту, ЛДУБЖД
Олександр СИНЕЛЬНИКОВ	кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри цивільного захисту, ЛДУБЖД
Андрій ГАВРИЛЮК	кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри цивільного захисту, ЛДУБЖД
Павло БОСАК	кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри цивільного захисту, ЛДУБЖД
Андрій ТАРНАВСЬКИЙ	кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри цивільного захисту, ЛДУБЖД
Мар'ян ЛАВРІВСЬКИЙ	старший викладач кафедри цивільного захисту, ЛДУБЖД
Олександр ЛЮБОВЕЦЬКИЙ	старший викладач кафедри цивільного захисту, ЛДУБЖД
Володимир РИХВА	викладач кафедри цивільного захисту, ЛДУБЖД
Олександра ПЕКАРСЬКА	викладач кафедри цивільного захисту, ЛДУБЖД
Максим ДОВГАНОВСЬКИЙ	викладач кафедри цивільного захисту, ЛДУБЖД
Вікторія ФІЛІПОВА	викладач кафедри цивільного захисту, ЛДУБЖД

У збірнику тез I Міжнародної науково-практичної конференції «Цивільний захист в умовах війни» висвітлено досвід сучасних тенденцій й викликів в організації цивільного захисту в умовах війни, а також формування основних напрямків вдосконалення та розвитку системи цивільного захисту.

Для наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників закладів освіти, працівників наукових, виробничих установ, підрозділів ДСНС України, представників державних та місцевих органів влади, громадських і професійних організацій та здобувачів освіти.

Автори несуть особисту відповідальність за зміст представлених публікацій, достовірність результатів і дотримання вимог академічної доброчесності. Оргкомітет не несе відповідальності за порушення правил написання в друкованих авторських матеріалах.

Рисунок 1 – Попередня візуалізація моделі житлового укриття – «РЯТУВАЛЬНА СФЕРА»

Усередині «Рятувальної сфери» передбачено комфортні місця для сидіння, обладнані ремнями безпеки, а також базовий комплект засобів життєзабезпечення: індивідуальні саморятівники на хімічно зв'язаному кисні, із замкненим контуром дихання для роботи в умовах токсичного чи задимленого середовища, запас води та їжі, засоби зв'язку, освітлення, компактний біосанвузол, а також вогнегасник і фільтраційно-вентиляційна система з двоступеневим очищенням повітря.

Вхід до укриття герметичний, із захисним замком. Додатково передбачено евакуаційний люк, який може бути використаний у разі блокування основного входу. Укриття обладнане спеціальними петлями для транспортування та може бути встановлене як у процесі будівництва житлового об'єкта, так і в уже експлуатованих приміщеннях.

Таким чином, «Рятувальна сфера» — це не просто технологічне укриття, а повноцінний засіб, який інтегрується в повсякденне життя громадян, забезпечуючи їм надійний захист у найнебезпечніші моменти. У мирний час укриття може бути використане як місце для відпочинку або психологічного розвантаження, зберігаючи готовність до використання у разі повітряної тривоги чи іншої загрози.

ЛІТЕРАТУРА

1. ДБН В.2.2-5:2023 «Будинки і споруди. Захисні споруди цивільного захисту»
2. ДСТУ EN 13162:2014 — Матеріали теплоізоляційні. Вироби з мінеральної вати

УДК 351.78:314.74

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЕВАКУАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО КОНФЛІКТУ

В. С. Стеценко, Р. В. Ключко

Національний університет цивільного захисту України

Евакуація населення в умовах війни є одним із найважливіших завдань цивільного захисту, оскільки своєчасне та ефективне переміщення людей із небезпечних зон значно знижує ризики загибелі та поранень серед мирного населення. Війна в Україні підтвердила необхідність удосконалення механізмів планування евакуаційних заходів, зокрема шляхом

адаптації міжнародного досвіду до національних умов. Особливе значення має розробка науково обґрунтованих моделей, що дозволяють оптимізувати процеси евакуації та забезпечити мінімізацію негативних наслідків для цивільного населення [1].

Одним із ключових аспектів евакуації є ідентифікація зон підвищеної небезпеки та розрахунок необхідного часу для переміщення людей до безпечних регіонів. У сучасних умовах для цього використовують математичне моделювання, яке дозволяє оцінити потенційні маршрути евакуації, враховуючи стан транспортної інфраструктури, інтенсивність бойових дій та наявність гуманітарних коридорів. Дослідження доводять, що використання алгоритмів оптимального маршруту може суттєво скоротити час евакуації та підвищити її ефективність [2].

Не менш важливою складовою є координація між державними органами, місцевими адміністраціями, міжнародними гуманітарними організаціями та волонтерами. Аналіз світового досвіду свідчить, що ефективне управління евакуацією можливе лише за умови налагодженої взаємодії між усіма залученими структурами. У цьому контексті варто враховувати досвід таких країн, як Ізраїль та США, де активно застосовують системи кризового управління та централізовані платформи обміну інформацією в режимі реального часу [3].

Окремим викликом є евакуація соціально вразливих груп населення, зокрема людей похилого віку, осіб з інвалідністю, дітей та хворих, які потребують медичної допомоги. Досвід воєнних конфліктів свідчить, що саме ці категорії населення стикаються з найбільшими труднощами при евакуації. Тому важливим напрямом удосконалення евакуаційних заходів є створення спеціалізованих логістичних рішень, зокрема мобільних пунктів допомоги, евакуаційних хабів та забезпечення спеціального транспорту для осіб з обмеженими можливостями [4].

Крім технічних та організаційних аспектів, значну роль у підвищенні ефективності евакуації відіграє інформування населення. Військові конфлікти останніх десятиліть демонструють, що застосування цифрових технологій, зокрема мобільних додатків, систем екстреного сповіщення та соціальних мереж, дозволяє значно підвищити оперативність передачі інформації. В Україні активне впровадження таких інструментів сприяло значному покращенню ситуації з евакуацією в регіонах, що постраждали від бойових дій [5].

А тому, розробка сучасних моделей планування та реалізації евакуаційних заходів в умовах війни потребує комплексного підходу, що включає використання математичних моделей оптимізації маршрутів, координацію між усіма учасниками процесу, створення спеціальних механізмів для соціально вразливих груп та вдосконалення системи оповіщення населення. Урахування міжнародного досвіду та його адаптація до реалій України сприятиме підвищенню ефективності заходів цивільного захисту та мінімізації людських втрат у кризових ситуаціях.

ЛІТЕРАТУРА

1. Діденко В. М., Лисенко О. А. Організація евакуації в умовах воєнних конфліктів: методичні підходи та сучасні виклики. – Київ: Інститут державного управління, 2023. – 256 с.
2. Optimizing Evacuation Planning Using Network Models / Journal of Emergency Management, 2022. – 165 p.
3. Crisis Management in Armed Conflicts: Lessons from Global Practices / International Security Review, 2021. – 198 p.
4. Особливості евакуації вразливих категорій населення: світовий досвід та українські реалії / Науковий вісник цивільного захисту, 2023. – № 3 (45). – С. 82–94.
5. Використання цифрових технологій у системах оповіщення та інформування населення під час війни / Вісник інформаційних технологій та безпеки, 2023. – № 4 (19). – С. 112–126.

